

SKATTEMINISTERIET

J.nr. 2011-318-0360

Dato: 30. marts 2011

Til

Folketinget - Kulturdvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 93 af 2. marts 2011.
Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mogens Jensen (S).

(Alm. del).

Peter Christensen

/Søren Schou

Spørgsmål: Ministeren bedes efter indhentet bidrag fra kulturministeren redegøre for – i forlængelse af 2 artikler i Børsen den 21. februar 2011:

- Om han finder, at det hensigtsmæssigt, at de nye skatteindberetningsregler tvinger kunstforeningerne til at søge efter såkaldte ”skattesmutveje” i kampen for at undgå lukning?
- Om han mener, det er til gavn for udbredelsen og skabelsen af kunsten, at regeringen nu indfører skatteindberetningsregler, som ifølge Børsen tvinger hver anden kunstforening til at lukke ned enten midlertidigt eller permanent?

Svar: Indledningsvis vil jeg gerne slå fast, at der ikke er tale om nye regler for beskatningen af ansatte, der er medlemmer af kunstforeninger. Beskatningen af sådanne er således ikke ændret. Derimod er arbejdsgivernes indberetningspligt for skattepligtige personalegoder som led i Forårspakken blevet udvidet til fra 1. januar 2010 at omfatte flere personalegoder.

Når det er sagt, må det også erkendes, at der tilsyneladende hersker en vis usikkerhed om reglerne for beskatning. Jeg vil derfor kort redegøre for disse regler. I den forbindelse er det hensigtsmæssigt at skelne mellem reglerne for beskatning af tilskud, som en arbejdsgiver giver til en kunstforening på arbejdspladsen, og reglerne for beskatning af kunstværker, som udloddes fra en sådan forening. Da de i spørgsmålet omhandlede regler i det hele ligger inden for Skatteministeriets ressort, har der i øvrigt ikke været behov for at indhente bidrag fra kulturministeren.

Det gælder generelt, at goder uden væsentlig økonomisk værdi, der ydes på arbejdspladsen som led i personalepleje, ikke er skattepligtige.

Det gælder bl.a. tilskud af forholdsvis begrænset omfang til kaffe-, kantine-, kunstordninger og tilsvarende ordninger, der kun er til rådighed på arbejdspladsen, og også for tilskud til personaleforeninger. Der er tale om goder, hvor medarbejderne har fri adgang, men hvor det ikke er muligt at afgøre den faktiske benyttelse for den enkelte. Et eksempel på en ordning omfattet af personaleplejefritagelsen kunne være, at en arbejdsgiver betaler 200 kr. om året per medlem af en personalekunstordning, hvor der arrangeres foredrag og lignende på arbejdspladsen for alle medarbejderne.

Er arbejdsgiverens tilskud ikke omfattet af personaleplejefritagelsen, fx fordi foreningens aktiviteter ikke foregår på arbejdspladsen, er det endvidere en forudsætning for beskatning som personalegode, at godet reelt kan siges at komme fra arbejdsgiveren. Hvis arbejdsgiveren ikke har en direkte væsentlig indflydelse på, hvordan kunstforeningen anvender tilskuddet, anses godet ikke reelt for at komme fra arbejdsgiveren. Det indebærer, at de goder som medlemmerne modtager gennem foreningen, skattemæssigt behandles på samme måde som goder, der modtages fra foreninger uden forbindelse til en arbejdsplads.

Har arbejdsgiveren derimod en direkte væsentlig indflydelse på, hvem godet er ydet til, er der tale om et personalegode, der skal beskattes efter reglerne herom. Det kan fx være tilfældet, hvis arbejdsgiveren giver et tilskud, der dækker størstedelen af udgifterne til foreningen eller betaler et ikke uvæsentligt beløb per medarbejder.

Består arbejdsgiverens bidrag alene i at betale et uvæsentligt beløb per medarbejder, og medarbejderen betaler et lignende beløb, er der ikke tale om, at arbejdsgiveren har en væsentlig indflydelse på ordningen, og der er dermed ikke tale om personalegodebeskatning. Et eksempel på en ordning, som ikke udløser personalegodebeskatning af medarbejderne,

kunne være, at medarbejderen betaler 40 kr. om måneden til foreningen, og arbejdsgiveren giver et tilskud på 40 kr. per medlem om måneden.

Der sker almindeligvis ikke beskatning af medlemmerne for aktiviteter, som en forening afholder udgifterne til, hvis det sker som led i foreningens virke og i overensstemmelse med formålet efter vedtægterne. Formålet må dog ikke være at skaffe medlemmerne en økonomisk gevinst.

Tilsvarende skal medarbejderne i en personalesammenslutning, som er en egentlig forening, typisk heller ikke beskattes af naturalier fra foreningen, hvis goderne ikke reelt kommer fra arbejdsgiveren.

Gevinster fra ikke-offentlige bortlodninger er dog altid skattepligtige for modtageren. Det gælder også ved udlodninger af kunstværker i kunstforeninger - uanset om det foregår på arbejdspladsen eller ej.

Er gevinsten et personalegode, skal medarbejderen beskattes af personalegodet til markedsværdien, og så er det korrekt, at arbejdsgiveren vil have indberetningspligt lige som for de fleste andre personalegoder.

Jeg vil dog i den forbindelse gerne nævne, at regeringen (Venstre og Det Konservative Folkeparti) og Socialdemokraterne netop er blevet enige om at indføre en skattefri bagatelgrænse på 1.000 kr., så virksomhederne får mulighed for at give deres ansatte mindre personalegoder, uden at det udløser skattepligt for de ansatte. Samtidig bliver arbejdsgiverens indberetningspligt afskaffet i relation til den skattefrie bagatelgrænse. Det vil sige, at arbejdsgiveren fremover ikke har indberetningspligt for sådanne mindre personalegoder og gaver – heller ikke selvom den samlede skattefrie beløbsgrænse på 1.000 kr. årligt overskrides.

Skal gevinsten fra en lodtrækning i en kunstforening på arbejdspladsen ikke beskattes som et personalegode, har kunstforeningen typisk ikke indberetningspligt, da der ikke er tale om en forening, der driver erhvervsmæssig virksomhed. I disse tilfælde skal modtageren selv selvangive et beløb svarende til den værdi godet har for den pågældende.

På baggrund af ovenstående, mener jeg ikke, at der er noget skattemæssigt, der står i vejen for, at arbejdsgiveren yder et tilskud af rimeligt omfang til personaleforeninger - herunder til kunstforeninger på arbejdspladsen.

Den seneste debat i medierne samt de mange henvendelser, jeg har fået, viser, at der hersker en vis usikkerhed om reglerne. Jeg har derfor bedt mine embedsmænd om meget snart at udsende en vejledning i form af et såkaldt styresignal om reglerne. Jeg håber hermed, at man rundt omkring på arbejdspladserne kan finde nogle fornuftige ordninger til gavn for både medarbejderne og kunsten.